

heemkunde kring
DE VIERSCHAER
WOUW

scouting
WOUW

Vijftig gouden scoutingjaren

Ouders van toen....

In deze steeds weer terugkerende rubriek laten we ouders van scouts van vroeger en nu aan het woord. Zij vertellen hoe ze het ervaren hebben dat hun kinderen wekelijks naar de bijeenkomsten gingen of gaan. Hier Jan en José van Bergen aan het woord.

Scouting vroeger: kabouters en gidsen

Wij zijn de vader en moeder van drie kinderen: Addi, Peter en Ellen van Bergen. Zij zaten jaren met plezier in de scoutingclub. De oudste, Addi, heeft het zelfs tot sherpa gebracht dus ze is zo'n tien jaar lid geweest.

Het waren fijne jaren om in een groep te werken, spelletjes doen, knutselen en noem maar op.

Kleine ruzietjes, die er altijd wel tussen kinderen zijn, werden snel weer goed gemaakt. De sfeer was prima. Leuk waren de feestdagen en de folkloristische activiteiten, zoals Driekoningen. Weken van te voren werden de ster en kroon gemaakt en de kleding uitgezocht; dan langs de huizen, aanbellen en liedjes zingen.

Op 15 augustus, Maria-Hemelvaart, liep de groep processie in de Maria-Ommegang in Bergen op Zoom. Op die leeftijd een hele belevenis.

Ziekenbezoek

Ook de zieken werden met Kerstmis en Pasen niet vergeten. Wel spannend, in een grote bus rondrijden, dan om de beurt met drie meisjes in communiejurkjes één mandje bezorgen. Na afloop nog lekker chocomel drinken en moe maar tevreden naar huis. Dan kwamen de verhalen over hoe ziek de mensen in Wouw wel niet waren. Bij de actie een Heitje voor een Karweitje moesten er klusjes gedaan worden: fietspoetsen, boodschappen doen, stoep vegen en niets was er te zot. Allemaal voor de clubkas.

Maar het hoogtepunt van het jaar was het kamp, één week in de boerenschuur of tent. Er was dan een feestavond, waar de ouders bij uitgenodigd waren. Samen rond het kampvuur met ieder jaar een ander thema, liedjes zingen, en er werd ook nog getrakteerd.

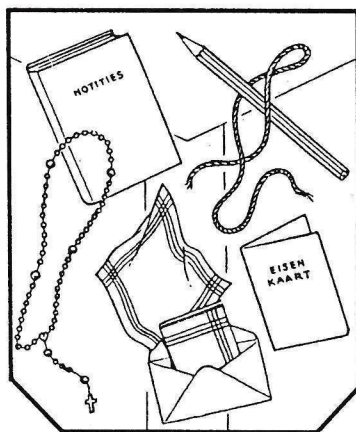
Wij ouders genoten misschien nog wel het meest van alles, dus terugziend zouden we die tijd wat graag overdoen. Wij kijken er met veel genoeg en wat weemoed op terug.

Met dank aan de leiding en vrijwilligers, want zonder deze jonge mensen zouden onze kinderen deze mooie tijd niet hebben meegemaakt.

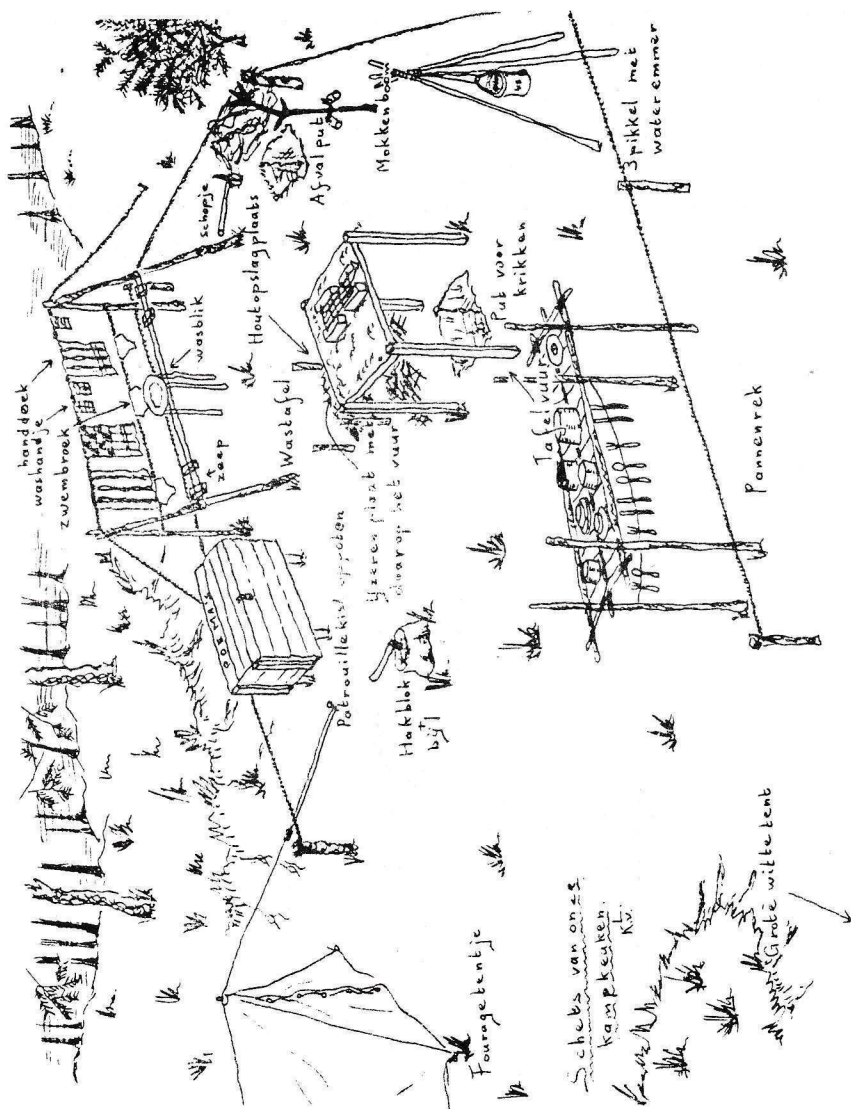
Wouw, september 1996.

Jan en José van Bergen

WAT MOET IK IN MIJN ZAK HEBBEN?

6

In het logboek van de verkenners vonden we deze schitterende tekening van de inrichting van een gesjorde keuken tijdens een kamp.

Deze uitgave werd mede mogelijk
door de financiële steun van de
Drankencentrale "Wouw" B.V.

